

Narodno pozorište Tuzla

PROFESIONALNO POZORIŠTE U TUZLI 1898.-2018. GODINE:

IZLOŽBA POVODOM OBILJEŽAVANJA 120 GODINA OD FORMIRANJA

PRVOG PROFESIONALNOG BOSANSKOHERCEGOVAČKOG POZORIŠTA U TUZLI

Narodno pozorište Tuzla,

Pozorišna br. 4,

Tuzla,

Utorak, 17. april 2018. godine

Pozorište

Pozorište ili **teatar** je scenska umjetnička manifestacija u kojoj se odvija komunikacija između glumaca i publike. Za razliku od umjetnosti kao što su slikarstvo, film ili skulptura, koje posjeduju svoju materijalnu formu nezavisno od vremena i prostora, pozorište je usko vezano za prostor i vrijeme u kojem se izvodi određeni pozorišni komad. Zbog toga se riječ pozorište identificira kako sa prostorom ili zgradom u kojoj se izvode predstave, tako i sa grupom ljudi koji čine pozorišnu trupu.

Pozorišna umjetnost je dramska umjetnost koja se obično izvodi po scenariju i u kojoj je akcija detaljno planirana u cilju stvaranja koherentnog dramskog doživljaja.

Pozornica na kojoj se izvodi pozorišni komad se unaprijed detaljno priprema, kako bi svaki njen dio bio u službi impresije koja se želi prouzrokovati kod publike. Gluma je osnovni elemenat u pozorišnom djelu, a čine je gest, pokret i govor.

U teoriji pozorišta razlikuju se 4 vrste pozorišta:

- Dramsko pozorište (tragedija, komedija);
- Muzičko pozorište (opera, opereta, mjuzikl);
- Plesno pozorište ili balet;
- Lutkarsko pozorište.

Historija pozorišta

Pozorište je, kao fenomen, bilo prisutno u velikom broju drevnih civilizacija, počev od plesa u kulurama kamenog doba. U egipatskom Abidosu su između 2000. i 1500. godine p.n.e. održavani vjerski festivali sa elementima pozorišta, ali je tek kultura Stare Grčke definisala princip pozorišne umjetnosti.

Grčki auditorijumi su bili prva pozorišta. To su bila mjesta gdje se diskutovalo o politici i gdje su održavani festivali u slavu bogova, posebno Dionisa, boga veselja. Aristotelovi traktati su definisali pozorište i postavili teoriju o jedinstvu radnje, vremena i mesta u dramama. Atinska dionizijska pozorišta postala su uzor za pozorišta u grčkim kolonijama širom Mediterana. Pored auditorijuma, sadržavali su scenu na kojoj su visile slike. Tragedija, prva forma drame, pojavila se prije 534. godine p.n.e. Komedija je nastala oko 480. godine p.n.e. U početku su drame izvođene samo jednom, i to u okviru takmičenja.

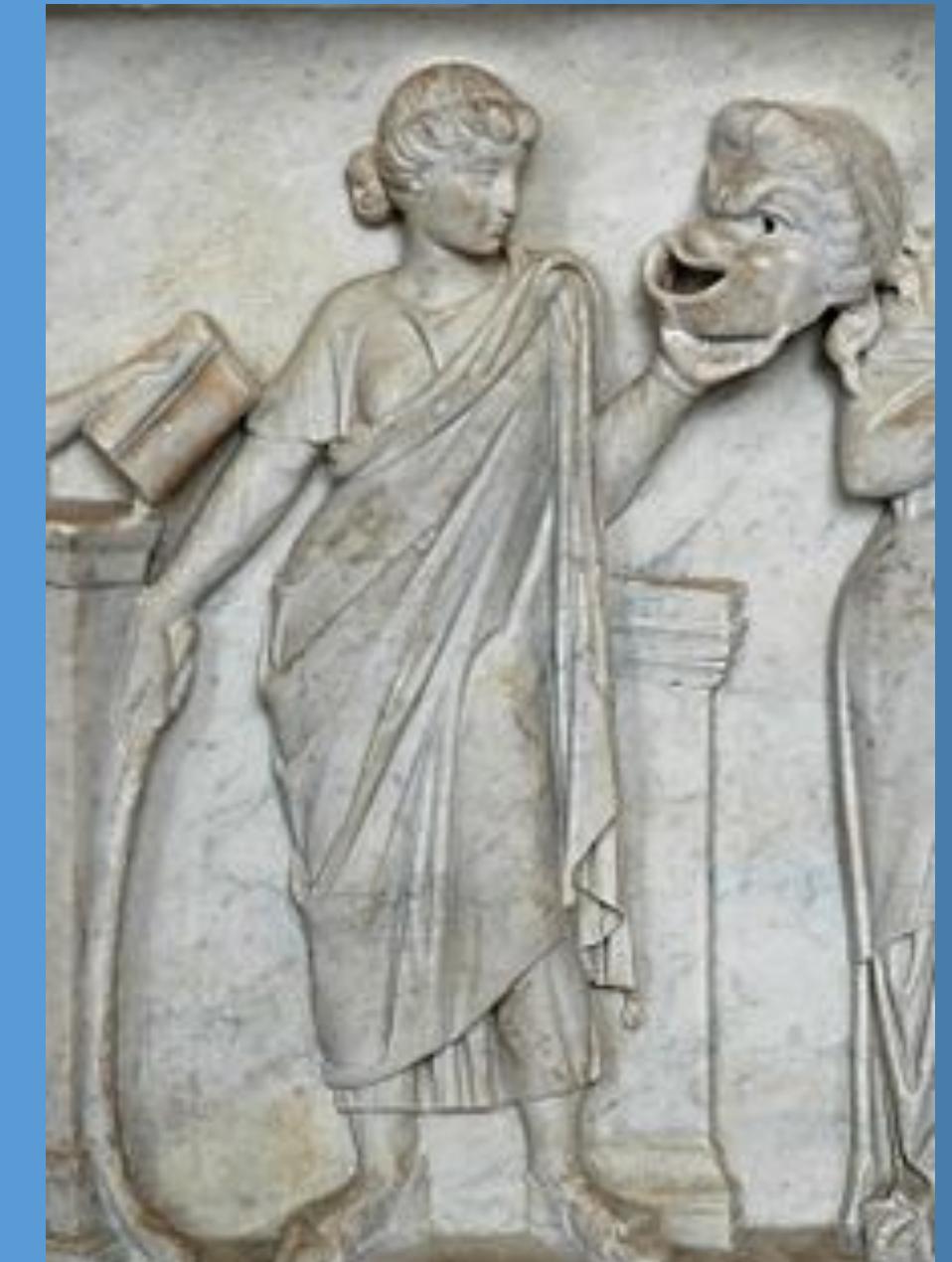
Dvije muze u grčkoj mitologiji se povezuju sa pozorištem. Talija je muza komedije, dok je Melpomena muza tragedije.

Rimljani su prihvatali grčko pozorište u vrijeme Punskih ratova. Kasnije su najpopularniji oblici pozorišta postale farse i pantomime.

U Srednjem vijeku pozorište je postojalo u obliku predstava koje su prepričavale biblijske priče i priče iz života svetaca. Krajem ovog perioda pojavili su se karnevali i komadi o moralu.

Renesansno pozorište je spojilo hrišćanske teme i klasične tragedije i komedije. Na dvorovima sjeverne Italije su se pojavile takozvane „učene komedije“ (ital. *commedia erudita*). U pozorišnim tragedijama dominirale su Aristotelove ideje.

Pozorište zapadnog svijeta nastavilo je da se razvija u Novom vijeku u Španiji, Italiji, Francuskoj, Engleskoj, Rusiji i drugdje. Opšti trend je bio u udaljavanju od idealizovanih poetskih antičkih uzora i težnji ka realizmu u pozorištu.

Muza Talija

Muza Melpomena

Teorija pozorišta

Minimalna formula teatra je: glumac glumi, neko iz publike posmatra, i oboje su svjesni svoje uloge. Za pozorište je, dakle, neophodna publika. Publika će svojom reakcijom dijelom uticati na predstavu.

Pozorište može imati ambiciju da daje vjerske, političke, sociološke ili estetske sudove. Po prirodi stvari, pozorištu priliči umjetnička sloboda. Zbog svog neposrednog obraćanja publici u sadašnjem vremenu, pozorište je veoma pogodan medij za prenošenje ideja i poruka o realnom životu i ljudima.

Historijski gledano, pozorište ima korijene u religiji i ritualu. Glumci u drevnoj Atini su glumačkom vještinom predstavljali svijet bogova i ljudi, postavljajući pitanja o svijetu, ali ne nudeći odgovore. Diskusija o društvu predstavljenom kroz scensku igru nastavlja se do danas, u različitim epohama i društvima. Pozorišna umjetnost koristi riječi i intelekt, ali i simboliku, slike, podsvjesno. U tom smislu, pozorište je holistički živi događaj. U 18. i 19. stoljeću u Evropi je bila uobičajena predstava o glumcu kao lažovu i iluzionisti na sceni.

Postoji čitav niz umjetničkih postupaka i filozofija koji se koriste u kreiranju i izvođenju pozorišnih komada. Oni mogu biti inspirisani duhovnošću, političkim stavom ili estetikom. Pozorište može da ispriča priču, može da bude spektakl za čula, a može i da inspiriše društvene promjene.

Tragedija

Tragedija je vrsta drame u kojoj glavni lik ili ideje za koje se on bori, nestaju ili propadaju - ishod je *tragičan*. Nastala je u antičkoj Grčkoj. Prema grčkom filozofu Aristotelu, temeljna uloga tragedije je katarza, odnosno osjećaj sažaljenja kojeg tragedija mora izazvati kod gledaoca. Dakle, tragedija mora produbiti moralne osobine gledaoca i u njemu podstaknuti osjećanje, te na taj način pročistiti njegovu dušu.

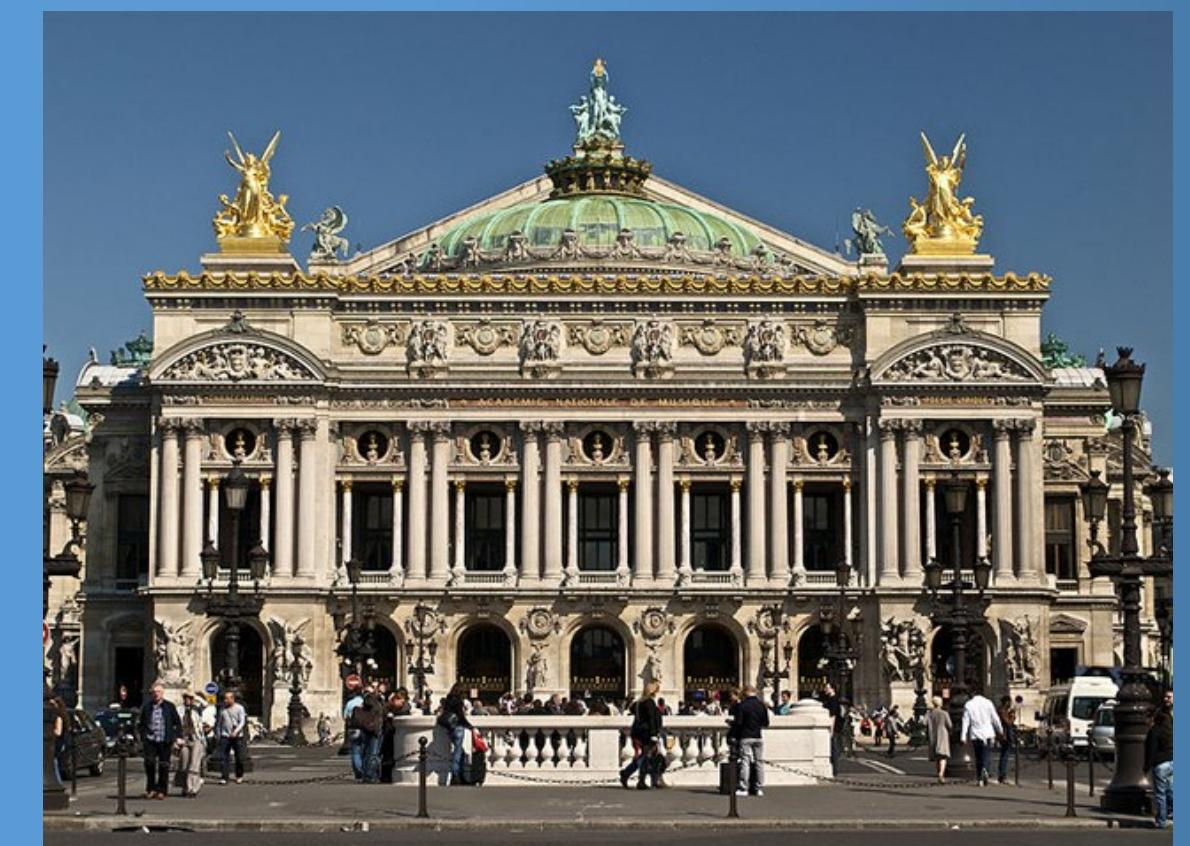
Maske koje su nosili grčki komosi

Komedija

Komedija je jedna od osnovnih vrsta drame. Razvijala se još u antičkoj Grčkoj i Rimu. Kao suprotnost komediji izdvaja se tragedija, dok se jedinstvo ovo dvoje naziva tragikomedija ili groteska. U antičkoj Grčkoj komedija je bila pjesma komosa, tj. vesela pjesma koju pjeva grupa mladića za vrijeme svečane proslave u čast boga vina, plodnosti i zabave Dionisa. Najpoznatiji komediograf antičke Grčke bio je Aristofan, dok su najpoznatiji autori rimskih komedija bili Plaut i Publij Terencije Afer. Osnovno sredstvo komedije jeste smijeh, predstavljen kroz humor i komiku. S druge strane, široko se upotrebljavaju i druga dramska sredstva poput ironije, sarkazma, satire i groteske. Smijeh u komediji izvire iz dramskih situacija i nesnalaženja ljudi u njima. Zbog toga, glavni likovi ovakvih djela bivaju ismijavani zbog svojih nedostataka, mana i poroka.

Opera

Opera je oblik pozorišta u kojem se drama prenosi u cjelini ili uglavnom kroz muziku i pjevanje. Opera se pojavila u Italiji oko 1600. godine i uglavnom je povezana sa zapadnom klasičnom muzičkom tradicijom. Opera koristi mnoge od elemenata govornog pozorišta kao što su scenografija, kostimi i gluma. Pjevači i njihove uloge razvrstavaju se prema rasponu glasa. Muškarac može biti bas, bas-bariton, bariton, tenor i kontratenor. Žena može biti alt, mecosopran i sopran. Svaka od tih vrsta ima podvrste. Te podvrste pomažu da pjevač dobije uloge koje najbolje odgovaraju boji i kakvoći njegovog glasa.

Opera Nacional de Paris

Opereta

Opereta je muzičko-scensko djelo gdje se dramska radnja prikazuje sviranjem, pjevanjem, glumom i govorom. Opereta je nastala iz francuskog oblika komične opere koja se zvala „Opera komik“ sredinom 19. stoljeća (1839. godine) u Parizu. Poslije Pariza opereta ubrzano osvaja i Beč. Opereta je bila mnogo kraća od opere, sastavljena od jednog, do dva čina i najčešće komičnog, površnog, lascivnog i zabavnog sadržaja. Prva opereta je izvedena u Parizu 1853. godine, a njen razvojni put završen je 1954. godine operetom Kalmana Arizona „Ledi“.

Mjuzikl

Mjuzikl je žanr u filmskoj i pozorišnoj umjetnosti nastao početkom 20. stoljeća. Mjuzikl je nastao iz potrebe za zabavom pozorišne publike. Tematika mjuzikla može biti priča iz svakodnevnog života ili prerađeno književno djelo. Libreta mjuzikla su najčešće zasnovana na vrijednim literarnim ostvarenjima - književnom tekstu pozorišnih komada ili romana, a muzičke tačke nose obilježja američke zabavne i džez muzike. Balet je sastavni dio dramske radnje, pa je i uloga koreografa istaknuta u realizaciji pojedinih muzičkih komedija.

Dramska radnja se iskazuje govorom, glumom, pjevanjem i igrom.

Balet

Balet je teatarski oblik igre koji je počeo da se razvija u zapadnoj Evropi tokom renesanse (1300. – 1600. godine). Baletska tehnika se sastoji od stilizovanih pokreta i stavova koji su razvijeni tokom stoljeća u tačno određen, iako donekle promjenljiv, sistem nazvan akademski balet. Sama riječ balet označava i muzičko djelo u kojem se koristi igračka tehnika kao glavni način izražavanja radnje. Ovakva djela su često, ali ne i uvijek, praćena scenografijom i kostimima. Iako se smatra da je balet muzičko-scensko djelo koje se koristi samo pokretom, sve češće je da se uz orkestarsku muziku koristi i solističko ili horsko pevanje. Prvi počeci savremenog baleta javljaju se u Italiji u 15. stoljeću.

Balerina

Lutkarsko pozorište

Lutkarsko pozorište je pozorište u kome se umjesto glumaca pojavljuju lutke. Lutkarsko pozorište je najčešće namijenjeno djeci, ali postoje lutkarska pozorišta koja svojim kvalitetom mogu biti veoma interesantna i za odrasle. Čuveno je pozorište „Obrascov“ iz Moskve.

Po načinu kako se upravlja lutkama one se dijele na više tipova:

- Marionete su lutke na koncu.
- Lutke koje se kao čarape navlače na ruku.
- Postoje lutke veličine čovjeka koje oblače glumci.

Osnivanje Prvog profesionalnog bosanskohercegovačkog pozorišta u Tuzli 1898. godine

Rad na historiji pozorišnog života u Tuzli, kao i uopšte u Bosni i Hercegovini, zasniva se jednim dijelom na nedostatnim vijestima korespondencije bosanskohercegovačke vlastele sa dubrovačkim knezovima i gospodarima, zatim na blijedim zabilješkama osmanskih putopisaca za vrijeme njihovog putovanja po Bosni, na pojedinostima iz narodne pjesme i tradicije, na podacima o diletantskom radu prvih nacionalnih pjevačkih i dramskih grupa, kao i pojedinim gostovanjima profesionalnih pozorišnih grupa iz Vojvodine, Srbije i Hrvatske ovim krajevima. Tek krajem 19. i početkom 20. stoljeća počinje pozorišni život i rad u Bosni i Hercegovini dobijati stalne konture, pa i savremenu orijentaciju. U tom pogledu Tuzla nije zaostajala za Mostarom, Sarajevom i Banja Lukom.

Tuzla je bila veoma zahvalna čaršija za gostovanje putujućih pozorišta. Krajem osmanske uprave, 1873. i 1875. godine, u Tuzli je gostovala pozorišna grupa Fotija Iličića. Po austrougarskoj okupaciji 1878. godine u Tuzli je nastupao sa svojim ansamblom Đorđe Protić, a nešto kasnije Đerđe Pele.

Uspostavom austrougarske uprave Tuzla se naglo razvija u kulturni i prosvjetni centar. Otvaraju se škole, štamparije, ljekarske ordinacije, apoteke, projektantski ured, knjižare i drugo. Osnivaju se kulturno-umjetnička društva koja imaju svoje horove, dramske sekcije, tamburaški orkestri koji nastupaju prilikom svečanosti, a i sami organizuju koncerте i priredbe. Kulturni procvat Tuzle nerazdvojno je vezan za entuzijaste, uporne kulturne poslenike koji su se žrtvovali da bi kvalitet života u gradu podigli na viši nivo: Dr. Mehmed Šerbić, Risto Jovanović, Marijan Divković, Mihajlo i Vaso Crnogorčević, Ante Čolić, Jovan Đukić, Emil Muža, Leopold Mikula, Alosman Mujezinović, Boško i Andrija Štitić, Vladimir i Dr. Milan Maksimović, Hasan Hadžiefendić, Jakov Mott, Osman Prcić, Stevo Blagojević i drugi. Kao dobrotvori mnogih društava posebno su se isticali Šemsi-beg i Bakir-beg Tuzlić.

U Tuzli je 1886. godine osnovano Srpsko pjevačko društvo „Njeguš“. Ovo društvo je 1894. godine po prvi puta pored pjesme u program uvrstilo i pozorišni komad. Prikazan je, 26. februara, „Ljubavni komad“ od Koste Trifkovića. U predstavi su glumili: Dušan Nikolić, Anka Stopićeva, Izidora Đusalovićeva, Lazar Bordički, Mara Odavićeva, Lazo Blagojević i Radivoj Stojković. Slijedeća predstava, melodrama „Zidanje Ravnice“ prikazana je 19. juna, dok je predstava „Djevojačka kletva“ zabranjena za prikazivanje.

Zahuktali pozorišni amaterizam i intenzivan rad putujućih družina pokrenuli su ljude oduševljene umjetnošću da u svojoj sredini pokušaju stvoriti svoje pozorište. Dvadesetak amatera, predvođeni agilnim i pozorištem opsjednutim Mihajlom Crnogorčevićem, uz pomoć nekolicine profesionalaca (Stjepan i Marica Jurković), osnovali su 1898. godine Prvo profesionalno bosanskohercegovačko pozorište, koje je radilo više od godinu dana. Poslije dvomjesečnog rada u Tuzli, i nakon nekoliko prikazanih premijera („Đido“, „Svetislav i Mileva“), Crnogorčević je sa trupom krenuo na turneu (Gračanica, Maglaj, Tešanj, Doboј, Visoko, Bugojno). Postoji vjerovatnoća da je Prvo profesionalno bosanskohercegovačko pozorište na putu iz Doboja u Visoko gostovalo i u Zenici. Sve priredbe, pozorišne predstave Prvog profesionalnog pozorišta u Bosni i Hercegovini u Tuzli izvedene su u velikoj sali hotela „Grand“. Na svim predstavama dvorana je bila ispunjena do posljednjeg mesta. Tuzlaci su bili zahvalna publika za sve umjetnike, pozorišne i muzičke ansamble. Tada je u gradu živjelo nekoliko izvođača, solista – muzičara, pjevača i vrsnih recitatora.

Mihajlo Crnogorčević, osnivač Prvog bosanskohercegovačkog pozorišta u Tuzli 1898. godine. Rođen je u Tuzli 20. februara 1865. godine. Osnovnu školu je završio u Tuzli, a nekoliko razreda gimnazije u Sremskim Karlovcima. Poslije je radio u Srpskoj kreditnoj zadruzi u Tuzli. Bio je član mnogih društava. Poslije dužeg bolovanja umro je 19. aprila 1918. godine.

Glumci Pozorišta u Tuzli u kostimima za predstavu „Smrt Stevana Dečanskog“

Pozorišna umjetnost u Tuzli od 1889. do 1949. godine

Iako je Prvo profesionalno bosanskohercegovačko pozorište, osnovano u Tuzli 1898. godine, relativno brzo prestalo sa radom, aktivnosti na promociji pozorišne umjetnosti do 1949. godine nastavila su nacionalna i radnička kulturno-umjetnička društva. Tu se posebno ističu: Srpsko pjevačko društvo „Njeguš“, Muslimansko društvo „Zeman“, Dramska sekcija Radničkog doma Kreka, Udruženje zanatlija i zanatskih radnika, Muslimansko društvo „Gajret“, Muslimansko kulturno društvo „Bosna“, Muslimansko društvo „Narodna uzdanica“, Hrvatsko kulturno društvo „Napredak“, Hrvatsko pjevačko društvo „Majevica“, Radničko kulturno-prosvjetno društvo „Sloboda“, Radničko kulturno-umjetničko društvo „Učo“, Kulturno-umjetnička ekipa XXVII udarne divizije, Kulturno-umjetničko društvo „Mijo Kerošević Guja“ i druga.

U Tuzli je u međuratnom periodu, od 14. novembra 1920. do 10. januara 1921. godine, radilo sarajevsko Narodno pozorište, a predstave su davane u velikoj sali hotela „Bristol“. Novoosnovano pozorište prikazalo je u Tuzli 33 premijere. Prvu predstavu sarajevsko Narodno pozorište prikazalo je 27. novembra 1920. godine, u „ugodnoj pozorišnoj dvorani“ hotela „Bristol“, koju je vlasnik Pero Stokanović besplatno ustupio pozorištu.

Također je u Tuzli, krajem 1931. godine, počelo sa radom amatersko pozorište koje nije pripadalo ni jednom kulturno-umjetničkom društvu ni organizaciji. Pokretač amaterskog pozorišta bio je profesor Žika Popović, a pokrovitelj Rudolf Brajner. Ova grupa je radila predstave u Sokolskom domu, dramaturg je bio Meša Selimović, a scenograf Veno Rihter.

Osim pozorišnih predstava u ovom vremenskom intervalu održavane su i baletne priredbe, lutkarske i kostimirane predstave.

Dilektantska grupa sa Mihajlom Crnogorčevićem, predstava Despot Đurađ Branković, 1904.

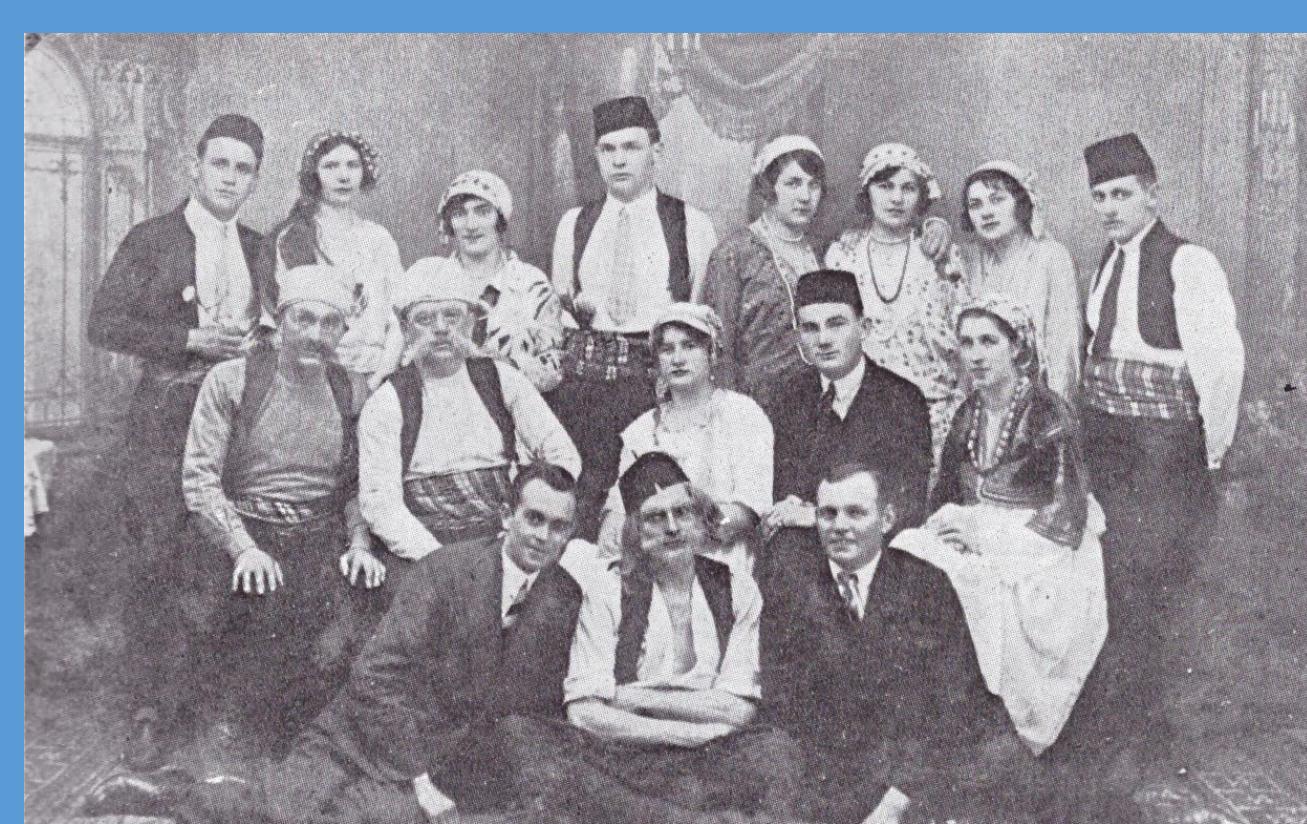
Dramska sekcija Muslimanskog društva „Zeman“, 1907.

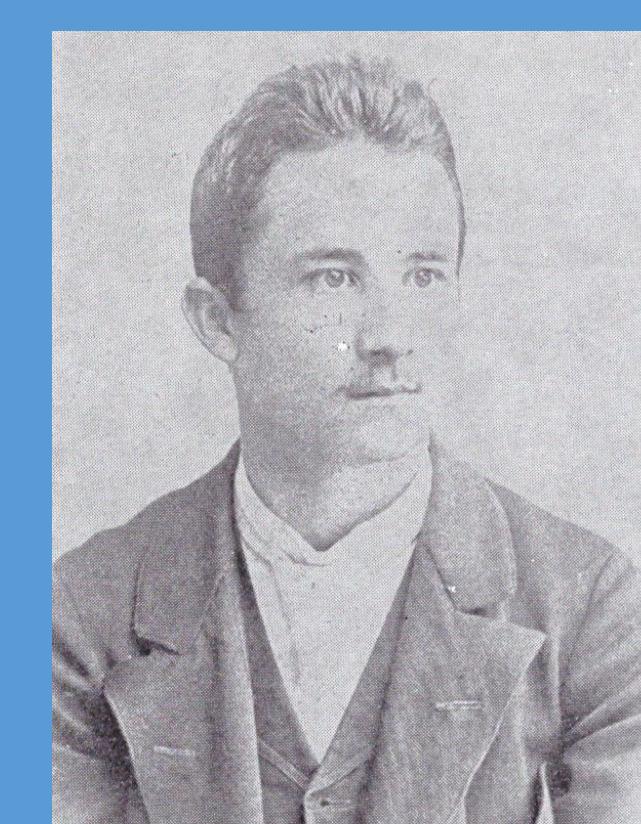
Dramska sekcija Hrvatskog pjevačko društva „Majevica“, 1907.

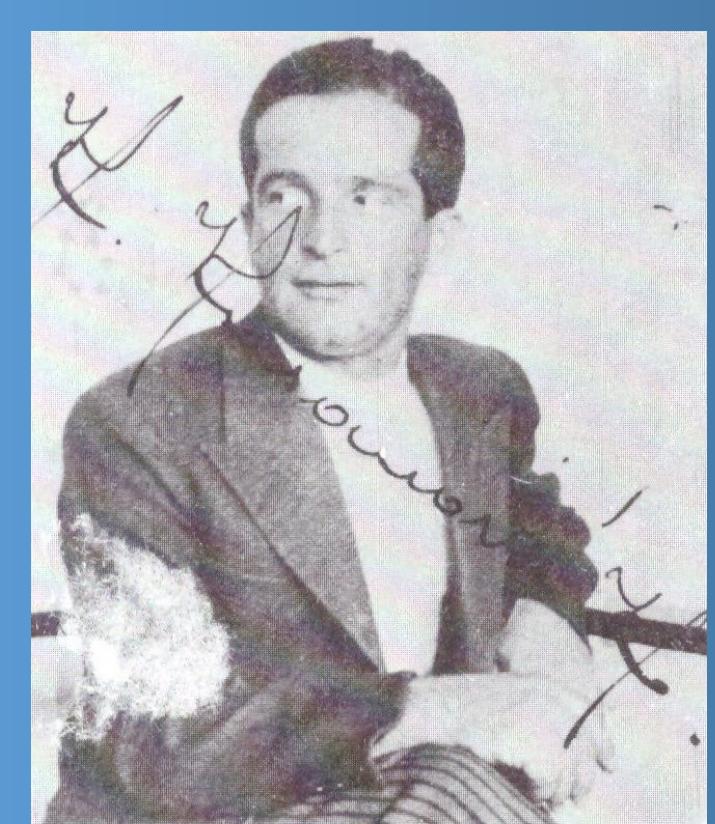
Dramska grupa Radničkog doma u Tuzli, doček Nove 1912.

Izvođači pozorišnog komada „Emina“, 1927.

Aleksa Cvijetinović, rođen 1888., umro je 1912. godine. Bio je aktivan u Dramskoj grupi Radničkog doma u Tuzli. Batio se književnošću, muzikom i pozorišnim radom u svojstvu dramaturga. Pisao je i pozorišne komade, pripovjetke i crtice.

Hasan Hadžihasanović, rođen 1903., umro 1985. godine u Tuzli. Pojavljuje se, kao veoma talentovani glumac, u skoro svim umjetničkim društvima, bilo kao član hora, dramski glumac ili kao organizator kulturno-prosvjetnog rada među zanatlijama u gradu.

Dramska grupa društva „Narodna uzdanica“, 1939.

Kulturno-umjetnička ekipa XXVII udarne divizije

Detalj sa predstave „Kafanski stratezi“

Osnivanje i rad Narodnog pozorišta Tuzla (1949.-2018.)

Godine 1947. u Tuzli je osnovano Radničko kulturno-umjetničko društvo „Mitar Trifunović - Učo“. Na samom početku rada osnovana je i njegova dramska sekcija, kojoj se priključila već postojeća Dramska grupa za istočnu Bosnu. Rad „Učine“ Dramske sekcije u početku su pratile razne teškoće. Zalaganje dvojice istaknutih pozorišnih radnika, tada mladog i poletnog Radoslava Zoranovića (glumac i organizator) i nešto starijeg Ahmeda Muradbegovića (poznat dramski pisac, novelist, eseijist i režiser) - bilo je od ogromnog značaja za prve korake ove Dramske sekcije. Pomoć im je pružila i talentovana amaterka Mira Greč, kao i Mica Majer, također iskusna predratna diletantkinja. Uz domaćina Učinog doma Aliju Mutevelića i Jovanku Preradović, ovo su bile početne snage „Učine“ Dramske sekcije.

Ubrzo je članstvo Sekcije uvećano, iz redova građanstva (radnici, zanatlije, službenici), uključili su se talentovani amateri: Abdurahman Damadžić, Džemal Mešković Babo, Aleksandar Simić Šano, Mira Babić, Osman Osmanović, Muhamed Obhođaš, Muhamed Brezić i još neki. Iz krekanskog „Irca“ došao je Dragan Milanović, a iz lukavačkog društva „Hemičar“ nešto kasnije došao je Makso Dešić.

Okupljene ove snage već u početku su se pokazale kao vrijedne i, što se ubrzo potvrdilo, predstavljale su vrijedno jezgro budućeg profesionalnog pozorišta.

Već 1947. godine dramska sekcija RKUD „Mitar Trifunović - Učo“ dobila je novčano priznanje od Komiteta za prosvjetu i kulturu FNRJ za uspjela gostovanja i kvalitetne predstave koje je Ansambl dao na Omladinskoj pruzi Šamac - Sarajevo. Mladim graditeljima prikazana je komedija „Kir Janja“ Jovana Sterije Popovića.

Predstave su izvođene ne samo u Tuzli, već i u Lukavcu, Banovićima, Šekovićima, Kladnju, Zvorniku, Bijeljini i u drugim mjestima. Dešavalo se da su u pojedinim selima predstave davane uz svijeće, a kulise prevožene na volovskim kolima. Podrška koju su građani pružali sekciji aplauzima i dobrim prijemima, stimulisala je dramske umjetnike-amatore da sa još više entuzijazma rade na svom usavršavanju. Na terenu su članovi bili ne samo dobri tumači uloga iz raznih djela, već i propagatori osnivanja profesionalnog pozorišta u Tuzli. Nakon predstava u pojedinim mjestima, oni su govorili o značaju osnivanja pozorišta, pa su posjetiocima, kad je za to došlo vrijeme, dobrovoljno radili na sjeći šume, obradi drveta i njegovoj ugradnji u objekat koji se adaptirao za potrebe pozorišta.

Veliki uspjesi koje je ostvarila „Učina“ Dramska sekcija utjecali su na odluku uprave Društva da se 02. marta 1948. godine molbom obrati Izvršnom odboru Gradskog narodnog odbora u Tuzli u kojoj je zatražena dozvola za osnivanje Narodnog pozorišta u Tuzli. Molba je, razložno, pozitivno riješena. Novoosnovano pozorište privremeno je smješteno u Robnu kuću „Granap“, gdje je ranije bilo kino „Koloseum“. Pozorište je otvoreno 30. marta 1949. godine.

Prvu svečanu premjeru propratio je uvodnim slovom Asim Mujkić, predsjednik Gradskog odbora Tuzla. Izvedena je Nušićeva komedija „Običan čovek“, u režiji Ahmeda Muradbegovića i uz scenografska rješenja starog pozorišnog zanesenjaka Vene Rihtera. Predstava je 12 puta izvođena u Tuzli i 21 put na gostovanjima, a vidjelo ju je više od 12.000 gledalaca.

Kolektiv Narodnog pozorišta Tuzla 1949. godine

Radoslav Zoranović

Ahmed Muradbegović

Detalj sa predstave „Običan čovjek“, 1949. godine

Detalj sa predstave „Običan čovjek“, 1949. godine

Iz repertoara Narodnog pozorišta Tuzla, 50-te i 60-te godine 20. stoljeća

Detalj sa predstave „Gospođa ministarka”, sezona 1950/1951

Detalj sa predstave „Neobična komedija”, sezona 1955/1956

Detalj sa predstave „Siroto moje pametno dete”, sezona 1958/1959

Detalj sa predstave „Crvena lenta”, sezona 1962/1963

Detalj sa predstave „Krija”, sezona 1964/1965

Detalj sa predstave „Ne tuguj”, sezona 1967/1968

Iz repertoara Narodnog pozorišta Tuzla, 70-te i 80-te godine 20. stoljeća

Detalj sa predstave „Mister dolar“, sezona 1970/1971

Detalj sa predstave „Omer i Merima“, sezona 1970/1971

Detalj sa predstave „Sala u mraku“, sezona 1970/1971

Detalj sa predstave „Školarište“, sezona 1979/1980

Detalj sa predstave „U logoru“, sezona 1979/1980

Detalj sa predstave „Kuća“, sezona 1985/1986

Detalj sa predstave „Šopalović“, sezona 1985/1986

Iz repertoara Narodnog pozorišta Tuzla, 90-te godine 20. stoljeća

Detalj sa predstave „Mirandolin“, sezona 1990/1991

Detalj sa predstave „Tragedija“, sezona 1990/1991

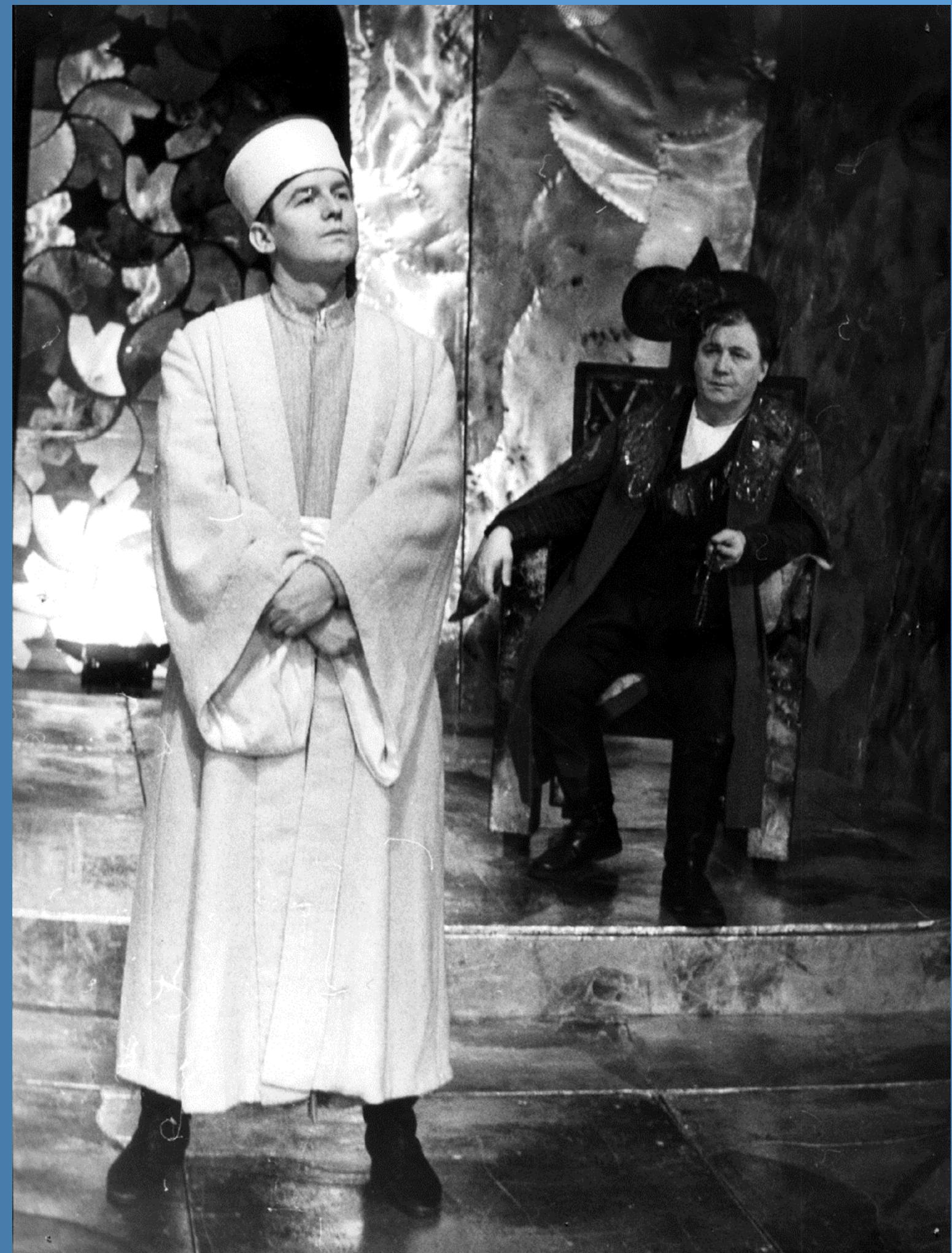
Detalj sa predstave „Princ i medvjed“, sezona 1992/1993

Detalj sa predstave „Baltazar“, sezona 1993/1994

Detalj sa predstave „Rikardo“, sezona 1994/1995

Detalj sa predstave „Zmaj od Bosne“, sezona 1995/1996

Detalj sa predstave „Rogonja“, sezona 1996/1997

Detalj sa predstave „Lejla“, sezona 1997/1998

Iz repertoara Narodnog pozorišta Tuzla, 2000. - 2018. godine

Detalj sa predstave „Predstava Hamleta u selu Mrduša Donja“, sezona 1999/2000

Detalj sa predstave „Buba u uhu“, sezona 2003/2004

Detalj sa predstave „Karabeg“, sezona 2003/2004

Detalj sa predstave „Na tri kralja“, sezona 2005/2006

Detalj sa predstave „Malograđanska svadba“, sezona 2007/2008

Detalj sa predstave „Let iznad kukavičjeg gnijezda“, sezona 2008/2009

Iz repertoara Narodnog pozorišta Tuzla, 2000. - 2018. godine

Detalj sa predstave „Iza kulisa“, sezona 2009/2010

Detalj sa predstave „Gospoda ministarka“, sezona 2009/2010

Detalj sa predstave „Igrajući žrtvu“, sezona 2012/2013

Detalj sa predstave „Revizor“, sezona 2013/2014

Detalj sa predstave „39 stepenica“, sezona 2014/2015

Detalj sa predstave „Budala na večeri“, sezona 2014/2015

Detalj sa predstave „Mi, djeca s kolodvora Zoo“, sezona 2016/2017

Detalj sa predstave „Pepeljuga“, sezona 2016/2017